

En minderig dag for Fredericia.

(Af Henning Karlby)

78 Aargang.

Fyens Stifts

N° 178.

Kongelig ene

privilegerede

Adresse- og politiske Avis samt Annonse- og Advertisements-tidende.

Forfættet med
overalt i de
Trykkeres og udgives
Mandag Morgen

Preussens
danske Stater.
af M. E. Hempel.
16 Juli 1849.

Følgende er et uddrag af Fyens Stift Avis fra 16. Juli 1849. Når I læser dette, skal I huske, at den gang kom aviserne ikke hver dag. Nogle kom 2 gange om ugen, mens andre måske kun kom en gang om ugen. Dvs. at det I læser i dette uddrag, måske har været det første officielle, det kom ud om slaget.

(Officielt). Kjøbenhavn d. 14. Juli. Preusserne have d. 11. Juli om Morgenen opgivet Overgangesstederne over Egaaen og trukket sig tilbage paa Aarhus og Syd for Brabrandssøen. En af vore Patrouiller har i Veilby taget 2 preussiske Infanterister til fange.

Seiren ved Fredericia d. 6. Juli er en Stordaad i den danske Tapperheds Aarbøger. Ingen Tilkjendegivelse kan være betydningsfuld eller omfangsrig nok til at hædre den, hædre den i dem, som have bragt Hæderen. Derfor synes det os også at ville være en smuk og passende Foranstaltning, om der strax besluttedes præget en Erindringsmedaille og tildeelt ikke blot de Deeltagere i Kampan, hvem dens Terning bevarede Livet, men ogsaa den nærmeste Efterladte af dem, der plukkede Hæderens Laurbær sammen med Himmelfredens Palme. Vi antage, at den danske Natioanlforsamling, hvis den havde været samlet, vilde have taget eller understøttet en Beslutning i lignende Retning; og vor ædle Konge, der paaskjønnende og paaskjønnelsesværdigt ilede

med at bringe Hædersløn til Seirens Øverste, vil vistnok ogsaa høste Folketak ved en saadan antydet almeen Foranstaltning.

(Aalb. Av.)

Berl. Tid. Meddeler af et Brev af 9. Juli: Den modige og af Fædrelandskjærlighed høit besjælede General Rye vilde ikke udeblive fra den hæderfulde Kamp ved Batterierne for Fredericia, uagtet hans Stilling som Kommanderende i Nørrejylland ikke gjorde ham det til Pligt at følge den Deel af Hæren, som saa heltmodigt kæmpede den 6. Juli for

Danmarks Hæder. Han vidste hvor vigtigt Dagens gunstige Resultat vilde være for vor retfærdige Sag – og denne vilde han ofre sit Blod. Allerede før Dagens Frembrud var han i Spidsen for vore Kolonner mod de fjendtlige Batterier. Med Glæde saae han, at den tætte Kugleregn fra de i Løbegravene tæt sammenstillede Fjender ikke kunde hindre vore brave Soldaters Fremrykning. Hans Hest blev skudt gennem Halsen. En af Generalens Adjudanter reed til ham og bad ham, ikke at udsætte sig for den øiensynlige Fare; men han vedblev at gaae fremad idet han roligt svarede: ”Kuglerne hindre mig ikke.” En tæt Kruttdamp indhyllede Alt, og da Batterierne vare tagne fandtes efter Solens Opgang den kjære Hærførers Legeme paa Valpladsen, truffet af to Kugler; den ene var trængt gennem Underlivet og har uden Tvivl bevirket en hurtig Død. Efterat alle vore faldne Krigeres høitidelige Begravelse i Søndags havde fundet Sted, blev Generalens Liig indtil videre hensat i Kirkens Vaabenhuus. Han var sig aldeles liig i Døden – der hvilede over hans brustne Øie en Ro og en Blihed, som vidnede om den ædle og ophøiede Bevidsthed, hvormed vor tabte Helt havde udaandet sit sidste Suk.

Hs. Maj. Kongen har i en egenhændig Skrivelse bevidnet General Ryes Enke sin dybe Medfølelse over den tapre Generals Død og tolket det smertelige Tab, som Hæren og Fædrelandet har lidt. Tillige har Hs.

Majestæt tilstaaet hende en meget anseelig Pension af sin Privatkasse og yderligere en Sum til hendes Søns Opdragelse indtil denne bliver 21 Aar gammel. (Flpst.)

Iblandt de fangne Insurgentofficerer er en Lieutenant Menzel fra Fredericia. Kapitaen Bassewiz er en Søn af afdøde General Bassewiz i Nestev, og Student ved Kjøbenhavns Universitet 1830. Lieutne.

Dau (ikke at forvexle med Daue, som tjener i den danske Armee) er en Søn af Ingenieurmajor Dau, der en Tid laae ved Veivæsenet i Aarhus og siden blev dirigerende Stabsofficeer ved Veitjenesten i Hertugdømmerne.

(Aalb. Av.)

Paa Hamburg Børs cirkulerede d. 11. Juli følgende Wiz: ”Den af Slesvigholstenerne ved Eckernførde paa Danmark trukne Vexel 3 Maaneder fra Dato er rigtig og fuldkommen bleven indløst af den danske National=Bank.” En Dame der hørte denne Wiz, svarede: ”Gid nu Rigsarmeen kunde faae kontant Betaling med Rigs=Bank.”

(Flpst.)

Odense. Følgende nærmere Details betræffende den 6te Reserve Bataillons Deeltagelse i Slaget ved Fredericiaden 6te Juli 1849, ere os meddeelte af et Øievidne: Den 6te Reservebataillons 1ste og 2det Komp. (Kompagnierne Beck og Løvenhjem) vare Natten mellem den 5te og 6 Juli kommanderede til Piquet i den saakaldte Bønnelykkes Have, beliggende foran Kourtinen mellem Holsteens og Slesvigs Bastioner. Disse Kompagnier stode under den brave Hr. Oberstlieutenant Ræsemodels Overkommando.

Saavel Officerer som Menige vidste vel, at den frembrydende Dag bar et stort militairt fra vor Side offensivt Foretagende i sit Skjød, og førte disse vakkre Folk sig noget forstemte over, at netop Loddet til Piquettjeneste var falden paa dem, og de lænkebundne til et Sted, ei vilde see sig i stand til under det forventede Slag at kunne dele de andre

Vaabenfællers Farer og Møisommeligheder; de jydsk Veteraner brummede; ”Have vi vædet Koldings nøgne Banker med vort Blod, behøve vi vel eiheller at spare paa det her; især hvor det gælder at faae Hævn over en Fjende, som i saa lang en Tid har drilllet os med sine Bomber og Granater.” – Disse brave Folk anede ei, hvor snart deres Ønske skulde gaae sin Opfyldelse i møde. – Henimod Kl. 3 Morgen ved den Tid at vor Avantgarde, udrykket fra Kongens Port bafandt sig i fuld Kamp med Fjenden paa den høire Fløi, og det heldige Udfald af vore Bestræbelser ei endnu var decideret til vor Faveur, indfandt Fæstningens uforfærdede Kommandant sig ved Piquetten, og gav Hr. Oberstlieutenant Ræsemødel Ordre, at han med det 1ste og 2det Kompagni i Forening med en Arbeidskommando skulde bryde frem mod Dæmningen til Stoustrupveien, og langs ad denne udføre et Angreb paa 2de fjendtlige Batterier. Denne Ordre modtoges med Begeistring, uagtet Enhver vistnok følte hvad det betydede, med saa liden en Styrke, uden Artilleri, at udføre et Frontangreb paa de 2de under hele Beleiringen saa berygtede Stoustrup=Batterier, armerede med 84=pd. Granatkanoner og havende et talrigt Infanteri til Befæstning, tilmed i et Terrain som ei tilbød den mindste Dækning, kun en aaben Llandevei uden Indhegning. – De 2de Kompagnier erholdt derpaa Ordre til at begive sig hen bag Dømningsforskandsningerne paa denne Side Oversvømmelsen, og der holde sig kampfærdige; Man vilde her afvente det Øieblik, da det var lykkedes vor Armee at udføre den saa vigtige Direktionsforandring til Venstre. – Da dette forønskede Øieblik var indtruffet, brøde de 2de Kompagnier modige frem, passerede den lange Dæmning i Løb, og besatte øieblikkelig Terrainet hiinsides Oversvømmelsen. Neppe komne nogle hundrede Skridt frem, bleve de modtagne af en morderisk Ild, Ambulancerne kom strax i Aktivitet, 1000 Skridt vare endnu at tilbagelægge i den fjendtlige Skudlinie, forinden Man kunde tænke paa, at komme ind under Batteriernes døde Vinkel, desuagtet trængte disse brave Folk bestandig fremad, Man vidste at bagved leirede sig Skjændsel, foran laae Død og Øre, Man valgte det Sidste. – Omtrent nogle hundrede Skridt fra det fjendtlige Batteri blev Oberstlieutenant Ræsemødel staaende midt paa Veien, forsmaaende enhver Dækning, truffen af en Kugle i det høire Bryst; han segnede med de Ord, ”Karle, hævn Eder!” – Da Mandskabet saae dets Kommandeur falde, standsede det et Øieblik, dog ved de

kjække Lieutenanter Holmsteds og Meineckes Tiltale gik det paany frem, og Batterierne bleve tagne, idet Man fra Struben brød ind i Samme.

Det fjendtlige Infanteri som til sidste Øieblik havde ydet en fortvivlet Modstand, og skudt saa hurtigt som de blot kunde lade, overgav sig paa Naade og Unaade, og blev tilligemed dets Officerer gjort til Fanger. Hobe af Fjendens Døde og Saarede laae inden i Forskandsningerne, vore udenfor samme og langs ad den Vei Man saa heltemodig havde passeret. – Batterierne bleve tagne af Kompagniet Løvenhjelm, samt det halve Kompagnie Beck. – Dette sidste Kompagnies 2den Halvpart havde under Avanceringen fremad faaet en anden Bestemmelse. – Fjenden, som nemlig havde ventet, idetmindste at see flere Batailloner rykke ud fra denne Side Fæstningen, opdagede snart til sin store Forbauselse, at det blot var 2de svage Kompagnier der vovede sligt et Foretagende, og traf derfor fra sin Side strax Foranstaltninger til at Straffe slig en Dristighed.

En fjendtlig Flankebevægelse udviklede sig øieblikkelig til Venstre ad Veien, for at afskjære de fremrykkende Kompagnier fra Fæstningen. Det halve Kompagnie Beck under Anførsel af Kapitainen selv, som strax opdagede Faren, kastede sig uden lang Betænkning mod den i venstre Flanke fremrykkende Fjende, og lykkedes det Kapitain Beck under klog Afbenyttelse af Terrainet, at drive Fjenden tilbage mod Teglværket, hvor denne Peleton i Forening med en tililende Afdeling af den 2den lette Bataillon besatte det saakaldte Teglværksbatteri, hvor erobredes 4 Stkr. Svært Beleiringsskyts med Tilbehør, samt en Masse af Ammunition. Bemeldte Batteri blev demoleret af det halve Kompagnie Beck, medens Afdelingen af 2den lette Bataillon tjente det til Dækning. – Begge Kompagnier tilsammen havde paa denne hæderfulde dag et Tab af 7 Døde, 21 haardt og let Saarede. Det 2det Kompagnie, som under Angrebet paa Batterierne dannede Teten, talte de fleste Faldne.

Fredericia bombardement 1849